

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 587/2015-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Maximmus, spol. s r. o., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s r. o., Rázusova 28, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Leo Vojčík, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 194/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti Maximmus, spol. s r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 194/2007 porušené boli.

2. Obchodnej spoločnosti Maximmus, spol. s r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Levice p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Levice je p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti Maximmus, spol. s r. o., trovy konania v sume 533,46 € (slovom päťstotridsaťtri eur a štyridsaťšesť centov) na účet jej právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie Vojčík & Partners, s. r. o., Rázusova 28, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 587/2015-27 z 23. septembra 2015 prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť obchodnej spoločnosti Maximmus, spol. s r. o. (ďalej aj „s'ťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s. r. o., Rázusova 28, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Leo Vojčík, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 194/2007.

V podstatnej časti s'ťažnosti s'ťažovateľka chronologicky popísala konanie, ktoré začalo na okresnom súde 26. marca 2007 na návrh navrhovateľa - spoločnosti Q-ZAMOS, s. r. o. Vec je vedená pod sp. zn. 14 C 194/2007.

Dňa 10. mája 2011 okresný súd uznesením pripustil zmenu účastníka konania na základe postúpenia pohľadávky z navrhovateľa na s'ťažovateľku.

Aj v období po postúpení pohľadávky sťažovateľka popísala priebeh namietaného konania, pričom podľa jej tvrdenia napriek tomu, že ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva a nemožno ju považovať za právne ani skutkovo zložitú, nie je do podania sťažnosti ústavnému súdu právoplatne skončená.

Sťažovateľke nie je známe, že by akýmkoľvek konaním či opomenutím konania spôsobila prieťahy v predmetnom konaní. Na všetky žiadosti okresného súdu reagovala bez zbytočného odkladu, pričom vždy mala záujem na včasnom vyriešení veci.

Vo vzťahu k postupu okresného súdu sťažovateľka uviedla:

«Predmetné konanie začalo na Okresnom súde Levice doručením Návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 26. 03. 2007, teda pred takmer ôsmimi rokmi a do dnešného dňa nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia. Sťažovateľovi nie je známa žiadna relevantná skutočnosť, ani žiadna zákonná prekážka, ktorá by v priebehu ôsmich rokov od podania Návrhu na vydanie platobného rozkazu bránila Okresnému súdu Levice, aby konal a rozhodol.

Sťažovateľ má za to, že v tomto prípade by mal Ústavný súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu posudzovať zbytočné prieťahy v tomto konaní, postup Okresného súdu Levice a trvanie tohto konania ako celok.

Napriek tomu, že okresný súd vykonal niektoré procesné úkony spojené s prípravou pojednávania, zmenu účastníkov v konaní a doručoval písomnosti v posudzovanej veci, nekonal koncentrovane a efektívne. Uvedené je zrejmé napríklad zo skutočnosti, že okresný súd nepripojil spis Okresného súdu Levice vedený pod sp. zn.: 13Cb/94/2006, v čase, keď mu Odporcovia doručili oznámenie o započítaní, ale až po takmer troch rokoch po tom, pričom medzi tým opakovane nariadil znalecké dokazovanie, ktoré bolo (s prihliadnutím na názor súdu považujúci započítanie zo strany Odporcov za platné a účinné) zjavne neúčelné.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v tejto sťažnosti (bod 4.-15.) je podľa názoru Sťažovateľa konanie na okresnom súde poznačené ako celok formálnosťou, neefektívnosťou a nesústredenosťou, čím došlo k upretiu Sťažovateľovho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré mu zaručuje čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. ...

Sťažovateľ požaduje od Ústavného súdu Slovenskej republiky priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10.000,- € (slovom desaťtisíc eur). Takto uplatnenú sumu finančného zadosťučinenia Sťažovateľ odôvodňuje tým, že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza, mu spôsobila a naďalej spôsobuje nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu.

Ako bolo uvedené vyššie, Sťažovateľ sa osem rokov nemôže domôcť svojich zákonných práv, keďže v predmetnej právnej veci do teraz nebolo právoplatne rozhodnuté.

Sťažovateľ má za to, že v danom prípade dovŕšenie ochrany porušeného základného práva len vyslovením porušenia, by nebolo adekvátne, a to aj pri zohľadnení zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva práve so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu...

Primeranosť odôvodňuje Sťažovateľ tým, že žiada rozhodnutie vo veci, na ktorej má eminentný záujem (v konaní sa jedná o zaplatenie 34.046,07 € s príslušenstvom), pretože veľmi podstatným spôsobom ovplyvnila jeho podnikanie. Samotné rozhodnutie tiež podstatne ovplyvní jeho rozhodovanie o ďalšom podnikaní, keďže nečinnosť a nesprávny postup súdu vyvolal v Sťažovateľovi značnú nedôveru v podnikateľské prostredie v Slovenskej republike a jej súdny systém, čo vo svojom dôsledku znamená značne obmedzenú možnosť rozvíjať podnikateľské aktivity, nadobúdať a udržiavať si materiálne a osobné zložky podnikania na území Slovenskej republiky a zároveň vstupovať do právnych vzťahov, ktoré by sa mali riadiť slovenským právom, pretože v nich už Sťažovateľ nevidí žiadnu právnu istotu.

Primerané zadosťučinenie nemá účastníkov konania odškodniť, no rozhodne má aspoň zmierniť primeraným spôsobom ich ujmu. Vzhľadom na celkovú dobu konania Okresného súdu Levice v trvaní takmer osem rokov, berúc do úvahy, že Sťažovateľ sa o predĺženie tejto doby žiadnym spôsobom nepričinil, a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície Sťažovateľa sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, považuje Sťažovateľ priznanie sumy 10.000,- € (slovom desaťtisíc eur) za primerané finančné zadosťučinenie podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o organizácii ústavného súdu“).»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Levice v konaní vedenom pod sp. zn.: 14C/194/2007 porušil základné právo Sťažovateľa na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) Zákona o organizácii ústavného súdu prikazuje Okresnému súdu Levice konať v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku vo veci vedenej pod sp. zn.: 14C/194/2007, bez zbytočných prietahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle § 56 ods. 4 Zákona o organizácii ústavného súdu priznáva Sťažovateľovi - spoločnosti MAXIMMUS spol. s r. o., primerané finančné zadostučinenie v sume 10.000,- € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Levice povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu Vojčík & Partners, s.r.o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Levice je povinný Sťažovateľovi - spoločnosti MAXIMMUS spol. s r. o., nahradiť trovy konania vo výške 1203,17 €, a to na účet právneho zástupcu Sťažovateľa Vojčík & Partners, s.r.o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Dňa 20. augusta 2015 sťažovateľka doplnila svoje podanie z 20. marca 2015, v ktorom okrem iného uviedla:

«Okresný súd Levice vydal dňa 26. 02. 2015 Rozsudok, ktorým zamietol žalobu podanú Sťažovateľom ako navrhovateľom proti odporcovi v 1. rade a odporkyni v 2. rade. ...

Voči Rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 26. 02. 2015... bolo zo strany navrhovateľa podané dňa 06. 03. 2015 Odvolanie na Krajský súd v Nitre... Krajský súd v Nitre listom zo dňa 11. 06. 2015... vrátil spis Okresnému súdu Levice bez rozhodnutia

o odvolaní navrhovateľa z dôvodu viacerých pochybení spôsobených Okresným súdom Levice, medzi ktorými sú: nedoručenie napadnutého rozsudku v súlade s § 47, ods. 1, § 49, ods. 1 a § 158, ods. 2 zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) právnej zástupkyňi navrhovateľa, a uvedenie nesprávneho sídla právnej zástupkyne navrhovateľa v záhlaví rozsudku a neuvedenie mena a priezviska sudcu v rozsudku.

Krajský súd v Nitre uložil Okresnému súdu Levice povinnosť doručiť napadnutý Rozsudok právnej zástupkyňi navrhovateľa. Okresný súd Levice doručoval rozsudok účastníkom konania po jeho vyhlásení dňa 26. 02. 2015, ktorého sa právna zástupkyňa navrhovateľa nezúčastnila. Okresný súd Levice následne nezabezpečil doručovanie Rozsudku právnej zástupkyňi navrhovateľa...

Dňa 28. 07. 2015 podal navrhovateľ sťažnosť na postup súdu v konaní 14C 94/2007 -žiadosť o dôsledné vysvetlenie postupu OS Levice, v ktorom vyzval Okresný súd Levice na uskutočnenie nápravy - na doručenie písomného vyhotovenia Rozsudku právnej zástupkyňi navrhovateľa, ku ktorej do dňa podania tohto doplnenia ústavnej sťažnosti neobdržal zo strany Okresného súdu Levice žiadnu odpoveď...

V zmysle uvedeného sa Sťažovateľ domnieva, že nesprávny postup a vyššie uvedené pochybenia Okresného súdu Levice opätovne spôsobili neúmerné predĺženie trvania konania v predmetnej veci, ktoré sa následkom toho predĺžilo o vyše 5 mesiacov odo dňa podania Odvolania navrhovateľa. Je zrejmé, že o odvolaní navrhovateľa nebude Krajským súdom v Nitre rozhodnuté do odstránenia horeuvedených pochybení Okresného súdu Levice, k čomu do podania tohto doplnenia ústavnej sťažnosti nedošlo. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je Sťažovateľ presvedčený, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a nečinnosťou Okresného súdu Levice tak, ako boli namietané v Ústavnej sťažnosti zo dňa 20. 03. 2015, sú naďalej porušované a preto Sťažovateľ trvá na podanej Ústavnej sťažnosti zo dňa 20. 03. 2015 v znení tohto Doplnenia.»

Ešte pred predbežným prerokovaním veci v senáte ústavného súdu sa k sťažnosti sťažovateľky vyjadril konajúci sudca podaním doručeným ústavnému súdu 7. apríla 2015, v ktorom uviedol najmä:

„Podľa § 31 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním si týmto v záujme objektívneho posúdenia opodstatnenosti sťažnosti ešte pred jej predbežným prerokovaním senátom ústavného súdu dovoľujem doručiť svoje vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa spoločnosti MAXIMUS s. r. o., zatiaľ:

- bez vedomosti o obsahu sťažnosti,

- a bez spisového materiálu, nakoľko spis bol v dôsledku podaného odvolania spoločnosti MAXIMUS s. r. o. doručený KS Nitra na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Preto výlučne len z elektronického registra si dovoľujem uviesť niekoľko zásadných skutočností. Naďalej však mám za to, že by som sa ako zákonný sudca chcel vyjadriť so znalosťou konkrétneho obsahu sťažnosti ako aj spisového materiálu.

V prípade ak si samotní sťažovatelia mienili uplatniť nárok na celkovú dĺžku konania ako je to obvyklé zo strany sťažovateľov, v tom prípade by som chcel uviesť, že sťažovateľ nemá postavenie univerzálneho právneho nástupcu po zaniknutej spoločnosti Q-ZAMOS, s.r.o. nakoľko uvedená spoločnosť naďalej existuje...

OS Levice o vstupe žalobcu spoločnosti MAXIMUS s. r. o. do tohto konania rozhodol svojim Uznesením pod čís. kon.: 14 C 194/2007-179 súdneho spisu, ktoré rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 14. 09. 2011 a do dňa rozhodnutia OS LV vo veci a to dňa 12. 02. 2015 sa jedná o časový úsek 3 rokov a 4 mesiacov a niekoľkých dní, avšak aj za toto obdobie sa rovnako priebežne konalo ako je zrejmé z obsahu spisového materiálu, ktorý ak mi bude daný k nahliadnutiu tak by som mal záujem sa k nemu vyjadriť.

Domnievam sa že zdĺhavosť konania a rozhodovania súdu je sankcionovateľná len v tom prípade, keď sa o tomto návrhu nerozhodne do doby, ktorá ešte nie je v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a s účelom ústavného práva na súdnu ochranu... Z rozhodnutia Ústavného súdu SR nález z 7. 11. 2002 - PL. ÚS 25/01 jednoznačne vyplýva, že je priedňom aj to, ak v konaní súd veľmi rýchlo rozhodne a odvolací súd spis vráti z dôvodu, že je potrebné vec ešte došetriť a teda súd síce môže rozhodnúť v takto určenej lehote, ale nerozhodol by so znalosťou všetkých relevantných skutočností, ktoré si mal zistiť. Preto podľa súdu možno len súhlasiť s rozhodnutím ústavného súdu i v tom, že v snahe

maximálne urýchliť súdne konanie nemožno ísť tak ďaleko, aby rýchlosť konania mala alebo mohla mať za následok porušenie základných zásad obč. práva a to práva na spravodlivý proces. Preto v zmysle čl. 6 Dohovoru má právo na spravodlivý proces v demokratickej spoločnosti také významné miesto, že ho nemožno obetovať účelu, ktorý posväcuje zákonné ustanovenie maximálnej lehoty na rozhodnutie súdu...

Súd nemohol vo veci rozhodnúť do 12. 02. 2015 nakoľko je zrejmé, že sa jedná o právne zložitú vec zhotovenie diela a to dohodnutých interiérových častí RD [REDAKOVANÉ] a manž. v [REDAKOVANÉ]. Celé toto konanie je zložené z hľadiska skutkového ako aj právneho, nakoľko sa muselo riešiť množstvo otázok, medzi inými či zhotovené dielo je umelecké stvárnenie žalovanými objednaných komponentov do interiéru ich domu, resp. či je to len priemyselný vzor, sériová výroba na objednávku z nadštandardných materiálov, ktoré sa individuálne museli upraviť požiadavkám objednávateľa atď. Za tým účelom boli v konaní ustanovení znalci, po prvom znaleckom dokazovaní sa spracoval kontrolný znalecký posudok, nakoľko žalobca výsledok práce znalcov účelovo namietal a žiadal o ustanovenie Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline na vypracovanie znaleckého posudku avšak po zvážení všetkých námietok, ktoré si žalobca uplatnil pri zdôvodnení svojej požiadavky na ustanovenie Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline na vypracovanie znaleckého posudku, súd dospel k presvedčeniu že predmetnú otázku je možné riešiť aj znalcom, fyzickou osobou u ktorého sú predpoklady na to aby sa posudok vypracoval rýchlejšie (nie tak ako je to v prípade Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, kedy nie je ničím neobvyklým, že sa to vypracuje v lehote cca 1,5 roka až dlhšie) vzhľadom aj k predĺženiu konania a aj k námietke zo strany žalovaných, nakoľko zástupca konateľ žalobcu [REDAKOVANÉ] už v minulosti spolupracoval ohľadne predmetu konania s pracovníkom Ústavu... Preto súd túto skutočnosť riešil prostredníctvom iného znalca, ktorý k značnej zaťažnosti a nepochybne aj k zložitosti požiadavky na vypracovanie znaleckého posudku to vypracoval a na požiadavku zástupcu žalobcu dopracoval a svoj posudok 2 x písomne doplnil, ale stále to zabralo nepomerne kratší časový úsek, (dokonca samotný žalobca súhlasil so závermi kontrolného znaleckého posudku) ako keby sa v konaní vypracovával tzv. kontrolný znalecký posudok prostredníctvom Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline.

Na základe uvedených je dôvodne otázny prístup samotného žalobcu, sťažovateľa ku konaniu s dôrazom na plynulosť konania, napriek tomu súd vo veci rozhodol dňa 12. 02. 2015.

Na základe uvedených dôvodov moje konanie za predchádzajúce obdobie mohlo budiť dojem pomalšieho konania, avšak podľa môjho názoru z hľadiska dĺžky konania som sa nedostal do omeškania v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Z uvedeného je zrejmé, že konanie na ústavnom súde bolo zahájené na základe sťažnosti sťažovateľa a domnievam sa, že nevyhnutne malo byť v záujme zachovania objektivity zistiť pri posúdení porušenia ústavného práva sťažovateľa na prejednanie veci bez prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, či z konania súdu mohli vzniknúť prietahy či z konania sťažovateľa.

Na základe uvedených skutočností prosím ÚS SR o zohľadnenie uvedeného môjho vyjadrenia pred predbežným prerokovaním sťažnosti sťažovateľa a odmietnuť podanú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú.“

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 1347/15 doručeným 3. novembra 2015 vyjadril predseda okresného súdu. Uviedol najmä:

„... Vec vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C 194/2007 bola pridelená na rozhodnutie zákonnému sudcovi JUDr. Arpádovi Pastorekovi, ktorý v nej konal do dňa jeho predloženia na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Komárno. Z tohto dôvodu bola predmetná vec v súlade s Dodatkom č. 5 k Rozvrhu práce Okresného súdu Levice na rok 2015, účinným od 01. 05. 2015, pridelená na vybavenie náhodným výberom sudkyňi JUDr. Márii Červenákovej. Spis bol fakticky zákonnej sudkyňi predložený dňa 16. 07. 2015, kedy bol vrátený z Krajského súdu Nitra ako predčasne predložený s pokynom na odstránenie nedostatkov (doručenie rozsudku právnej zástupkyňi navrhovateľa, vydania opravného uznesenia ohľadne záhlavia rozsudku). Po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku a opravnému uzneseniu, ktoré vydal tunajší súd v zmysle pokynu Krajského súdu v Nitre, predmetná vec bude opätovne predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Vec bola na tunajšom súde predmetom vybavovania opakovaných sťažností navrhovateľa (sťažovateľa), pričom sťažnosť vedená pod Spr. 1534/13 (vybavená dňa 18. 07. 2013) bola vyhodnotená ako opodstatnená,

keď v tom čase zákonný sudca v období od 17. 12. 2012 do 21. 06. 2013 bol nečinný, z ktorého dôvodu bola predmetná vec zaradená na zoznam sledovaných vecí. Odo dňa vybavenia tejto sťažnosti zákonný sudca vo veci vykonával úkony priebežne...“

Sťažovateľka sa k prípisu predsedu okresného súdu vyjadrila podaním doručeným ústavnému súdu 19. novembra 2015, v ktorom uviedla najmä:

„... znalecké dokazovanie, ktorého priebeh prispel k dĺžke konania, nariadil konajúci súd. Prvý znalecký posudok pritom nebol vecne a formálne správny. Sťažovateľ požiadal o odborné vyjadrenie k tomuto posudku Ústav súdneho inžinierstva v Žiline.

Samotný proces znaleckého dokazovania bol podľa názoru Sťažovateľa od začiatku poznačený nesústreďenosťou, neefektívnosťou a procesnými nedostatkami. Na pojednávaní dňa 24. 02. 2012 konajúci súd nariadil znalecké dokazovanie ustanovením súdneho znalca, pričom súdny znalec mal byť ustanovený ako nie miestny, t. j. nemal byť z mesta [REDAKOVANÉ]. Konajúci súd však ustanovil súdneho znalca z mesta [REDAKOVANÉ] Uznesením zo dňa 26. 04. 2012.

Následne Uznesením zo dňa 04. 06. 2012 konajúci súd ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] z [REDAKOVANÉ]. Ten stanovil termín obhliadky so zameraním na 13. 09. 2012. Pozvánka na obhliadku bola napísaná dňa 04. 09. 2012. Poštová pečiatka je zo dňa 05. 09. 2012. Doporučený list Sťažovateľ prevzal dňa 12. 09. 2012. Na prípravu na znaleckého dokazovania s obhliadkou a zameraním bol teda k dispozícii menej ako 1 deň.

Znalecký posudok Ing. Vnuka č. 30/2012 bol na Okresný súd Levice doručený dňa 26. 11. 2012. Ako vyplýva z Odborného vyjadrenia ÚSI Žilina, znalec na určenie ceny výrobkov diela použil metodiku, ktorá nebola použitá ani vhodne a ani správne. Na pojednávaní dňa 03. 09. 2013 [REDAKOVANÉ] však po prečítaní Odborného vyjadrenia ÚSI Žilina oznámil zákonnému sudcovi, že zo zdravotných dôvodov končí s činnosťou súdneho znalca a nepožaduje odmenu znalca za vypracovanie posudku v sume 609,76 €, a ani za účasť na pojednávaní.

Z dôvodu vypracovania nového znaleckého posudku (nie kontrolného) súd ustanovil súdneho znalca [REDAKOVANÉ] z [REDAKOVANÉ]. Nedostatky znaleckého posudku [REDAKOVANÉ] boli opravované formou doplnkov č. 1. a č. 2. a aj napriek opravám, tento znalecký posudok nie je, podľa Sťažovateľa, správny. Z dôvodu neúmerne dlhého súdneho

sporu bez meritórneho rozhodnutia od roku 2007 a v záujme skorého vyhlásenia rozsudku, Sťažovateľ upustil od návrhu na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku.

Rozhodnutie upustiť od vypracovania kontrolného znaleckého posudku bolo ovplyvnené priebehom konania a postupom súdu. Súd nerozhodol v máji 2012 započítaním pohľadávok, ktoré od mája 2012 Sťažovateľ niekoľkokrát namietal. Sťažovateľ sa domnieval, že znalecké dokazovanie potvrdí nárok a predložené dôkazy na základe znaleckého dokazovania. Znaleckým dokazovaním sa spor predĺžil neefektívne o 3 roky. Podľa názoru Sťažovateľa konajúci súd znalecké dokazovanie v trvaní troch rokov relevantne nepremietol do svojho rozhodnutia a teda sa s ním riadne nevysporiadal.

Aj po vyhlásení rozsudku dňa 26. 02. 2015 bolo konanie ďalej poznačené procesnými nedostatkami, ktoré Sťažovateľ popísal v Doplnení tejto Ústavnej sťažnosti zo dňa 20. 08. 2015.“

II.

Zo spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 194/2007 ústavný súd zistil takýto priebeh namietaného konania:

- 26. marca 2007 navrhovateľ Q – ZAMOS, s. r. o., zastúpený [REDACTED], podal na okresnom súde žalobu proti odporcovi v 1. rade [REDACTED] a odporkyni v 2. rade [REDACTED], zastúpených [REDACTED], o zaplatenie sumy 36 800,30 €,
- 10. mája 2011 okresný súd uznesením pripustil zmenu účastníka konania tak, že namiesto Q – ZAMOS, s. r. o. nastúpil do konania MAXIMMUS spol. s r. o.,
- 19. októbra 2011 sťažovateľka navrhla zmenu návrhu na pôvodných 36 800,29 €,
- 18. októbra 2011 sťažovateľka čiastočne vzala návrh späť,
- 30. decembra 2011 okresný súd vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k zmene návrhu z 19. októbra 2011,
- 19. januára 2012 odporcovia v 1. a 2. rade nesúhlasili so zmenou petitu a navrhli ho nepripustiť,
- 5. marca 2012 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie návrhu vo výške 2 754 €,

- 14. marca 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k výzve na zaplatenie súdneho poplatku,

- 24. apríla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka s právnym zástupcom boli prítomní, za odporcov v 1. a 2. rade bol prítomný právny zástupca, bolo odročené na neurčito na účely predloženia ďalších dôkazov,

- 26. apríla 2012 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] (odvetvie – odhad hodnoty nehnuteľností),

- 2. mája 2012 sťažovateľka predložila dôkazy,

- 2. mája 2012 odporcovia doručili vyjadrenie,

- 3. mája 2012 sťažovateľka predložila listinné dôkazy, okresný súd zaslal listinné dôkazy – špecifikáciu ceny materiálu – na vyjadrenie odporcom a vyjadrenia odporcov zaslal sťažovateľke,

- 10. mája 2012 znalec [REDAKOVANÉ] oznámil, že znalecký posudok nie je oprávnený podať,

- 15. mája 2012 sťažovateľka sa vyjadrila k uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania a ustanovení znalca,

- 18. mája 2012 sťažovateľka doručila vyjadrenie k vyjadreniu odporcov,

- 17. mája 2012 okresný súd zaslal oznámenie znalca v právnej veci z 10. mája 2012 odporcom,

- 17. mája 2012 okresný súd zaslal oznámenie znalca v právnej veci z 10. mája 2012 navrhovateľovi,

- 18. mája 2012 sťažovateľka doručila svoje stanovisko k vyjadreniu odporcov a oznámeniu o započítaní,

- 21. mája 2012 okresný súd uznesením zrušil uznesenie z 26. apríla 2012, ktorým ustanovil znalca,

- 4. júna 2012 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca [REDAKOVANÉ],

- 24. augusta 2012 okresný súd zaslal spis znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku,

- 15. novembra 2012 sťažovateľka podala návrh na postup súdu podľa § 127 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“),

- 26. novembra 2012 znalec zaslal znalecký posudok okresnému súdu,
- 27. novembra 2012 okresný súd zaslal znalecký posudok na vyjadrenie sťažovateľke,
- 27. novembra 2012 okresný súd zaslal znalecký posudok na vyjadrenie odporcovi,
- 11. decembra 2012 sťažovateľka podala vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 17. decembra 2012 odporcovia podali vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 21. júna 2013 bolo účastníkom konania zaslané predvolanie okresného súdu na pojednávanie nariadené na 3. september 2013,
- 9. júla 2013 odporcovia sa vyjadrili k odpovedi na výzvu okresného súdu z 27. novembra 2012,
- 12. júla 2013 sťažovateľka doručila odpoveď na predvolanie z 21. júna 2013,
- 22. júla 2013 okresný súd predvolal znalca,
- 12. augusta 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby predložila okruh otázok, s ktorými sa znalec nevysporiadal, resp. s ktorými nesúhlasí, a aby uviedla aj z akého dôvodu,
- 2. septembra 2013 sťažovateľka odpovedala na výzvu okresného súdu z 12. augusta 2013,
- 3. septembra 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka bola prítomná, odporca v 1. rade bol prítomný, odporca v 2. rade nebol prítomný, pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely ustanovenia znalca,
- 16. septembra 2013 sťažovateľka doručila vyjadrenie a doplnila podklady na základe výzvy okresného súdu na pojednávaní 3. septembra 2013,
- 16. septembra 2013 okresný súd zaslal vyjadrenie sťažovateľky odporcom,
- 19. septembra 2013 odporca v 1. rade doručil stanovisko k návrhu sťažovateľky na otázky, ktoré majú byť položené znalcovi, na základe výzvy okresného súdu,
- 16. októbra 2013 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie a za znalca ustanovil [REDACTED] z odboru stavebníctva, odvetvia odhadu hodnoty stavebných prác,
- 12. novembra 2013 okresný súd zaslal spis znalcovi na účely vypracovania znaleckého posudku,

- 27. januára 2014 znalec [REDACTED] požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku, predpokladaný termín vypracovania posudku stanovil na 8. február 2014,
 - 10. februára 2014 okresný súd urgoval znalca na vrátenie spisu,
 - 15. februára 2014 okresný súd vyzval znalca na predloženie znaleckého posudku v lehote 5 dní pod hrozbou poriadkovej pokuty,
 - 19. februára 2014 znalec zaslal znalecký posudok okresnému súdu,
 - 20. februára 2014 okresný súd zaslal znalecký posudok odporcom spolu so žiadosťou o vyjadrenie, či ho žiadajú v konaní vypočuť a ak áno, uviesť aj okruh otázok,
 - 20. februára 2014 okresný súd zaslal znalecký posudok sťažovateľke spolu so žiadosťou o vyjadrenie, či ho žiada v konaní vypočuť, ak áno, žiadal aj o uvedenie okruhu otázok,
 - 10. marca 2014 odporcovia podali vyjadrenie k znaleckému posudku,
 - 12. marca 2014 sťažovateľka sa vyjadrila k znaleckému posudku,
 - 27. mája 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka aj jej právny zástupca boli prítomní, tiež odporcovia v 1. a 2. rade, pojednávanie bolo odročené na účely doplnenia znaleckého posudku,
 - 27. mája 2014 okresný súd uznesením ustanovil za znalca [REDACTED] pre doplnenie znaleckého posudku,
 - 27. mája 2014 okresný súd predvolal znalca na 23. september 2014,
 - 27. mája 2014 okresný súd požiadal Mestskú políciu v Banskej Bystrici o doručenie zásielky znalcovi,
 - 9. júna 2014 oznámenie Mestskej polície v Banskej Bystrici, že zásielka bola doručená znalcovi,
 - 9. júna 2014 vyjadrenie sťažovateľky k vyjadreniu odporcov k námietke neúčinnosti započítania z 10. marca 2014,
 - 18. júla 2014 zaslanie výsledku reklamačného konania Slovenskou poštou,
 - 23. júla 2014 okresný súd zaslal spis znalcovi na doplnenie znaleckého posudku,
 - 23. septembra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka ani jej právny zástupca neboli prítomní, odporcovia v 1. a 2. rade boli prítomní, predvolaný znalec sa nedostavil, bolo odročené na 11. november 2014,

- 23. septembra 2014 sa dostavil znalec s tým, že v lehote 10 dní doručí doplnenie znaleckého posudku,

- 23. septembra 2014 okresný súd zaslal účastníkom konania predvolanie na pojednávanie nariadené na 11. november 2014,

23. septembra 2014 okresný súd predvolal znalca na pojednávanie nariadené na 11. november 2014,

- 25. septembra 2014 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky, aby nový termín pojednávania nebol nariadený v termíne od 29. októbra 2014 do 7. novembra 2014,

- 2. októbra 2014 znalec zaslal doplnenie znaleckého posudku,

- 20. októbra 2014 okresný súd zaslal doplnenie znaleckého posudku sťažovateľke,

- 20. októbra 2014 okresný súd zaslal doplnenie znaleckého posudku odporcom,

- 31. októbra 2014 odporcovia podali vyjadrenie k doplneniu znaleckého posudku,

- 4. novembra 2014 sťažovateľka doručila vyjadrenie k doplneniu znaleckého posudku,

- 11. novembra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka aj jej právny zástupca boli prítomní, odporcovia boli prítomní, bolo odročené na účely vypracovania znaleckého posudku č. 2 na 8. december 2014,

- 26. novembra 2014 znalec zaslal doplnenie č. 2 k znaleckému posudku,

- 8. decembra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie na okresnom súde, sťažovateľka aj jej právny zástupca boli prítomní, odporca v 1. rade bol prítomný, odporca v 2. rade nebol prítomný, bolo odročené na účely pripojenia spisu sp. zn. 13 Cb 94/2006 na 22. január 2015,

- 14. januára 2015 sťažovateľka doručila vyjadrenie k veci,

- 22. januára 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka aj jej právny zástupca boli prítomní, odporcovia v 1. a 2. boli prítomní, okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené, pojednávanie bolo odročené na účely vyhlásenia rozsudku na 12. február 2015,

- 10. februára 2015 - upovedomenie okresného súdu o odročení pojednávania nariadeného na 12. február 2015 z dôvodu práceneschopnosti konajúceho sudcu na 19. február 2015,

- 17. februára 2015 - upovedomenie okresného súdu o odročení pojednávania nariadeného na 19. február 2015 z dôvodu návštevy lekára sudcu na 26. február 2015,

- 26. februára 2015 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka bola prítomná, odporca v 1. rade bol prítomný, odporca v 2. rade nebol prítomný, okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol,
- 27. februára 2015 odporcovia v 1. a 2. rade doručili vyčíslenie svojich trov konania,
- 10. marca 2015 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu,
- 12. marca 2015 okresný súd zaslal odvolanie sťažovateľky odporcom s výzvou na vyjadrenie,
- 18. februára 2015 sťažovateľka sa ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní nariadenom na 19. február 2015,
- 20. marca 2015 odporcovia podali vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľky,
- 26. marca 2015 okresný súd predložil spis s opravným prostriedkom na rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre,
- 8. apríla 2015 okresný súd požiadal Krajský súd v Nitre o zaslanie spisu na vybavenie podanej sťažnosti vo veci,
- 15. apríla 2015 bol spis z Krajského súdu v Nitre doručený okresnému súdu,
- 1. apríla 2015 Krajský súd v Nitre zaslal sťažovateľke rozsudok súdu prvého stupňa,
- 23. apríla 2015 okresný súd vrátil spis Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie o podanom odvolaní.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 194/2007.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom namietaného konania bolo rozhodovanie o návrhu sťažovateľky na zaplatenie sumy 36 800 € z titulu zhotovenia diela. V spore sťažovateľka vystupuje ako žalobkyňa. Účastníčkou konania sa stala pripustením zmeny účastníkov konania (ako právna nástupkyňa navrhovateľa - spoločnosti Q-Zamos, s. r. o.) uznesením okresného súdu z 10. mája 2011.

Po oboznámení sa so spisovým materiálom a vyjadreniami účastníkov si ústavný súd osvojil tvrdenie konajúceho sudcu, podľa ktorého ide o právne i skutkovo zložitú vec, pretože v konaní o zhotovenie diela – interiér rodinného domu odporcov – bolo predmetom dokazovania najmä preskúmavanie, či zhotovené dielo je umelecké stvárnenie odporcami objednaných komponentov do interiéru ich domu, alebo je to len priemyselný vzor, sériová výroba na objednávku z nadštandardných materiálov, ktoré sa individuálne museli upraviť požiadavkám objednávateľa. Na ten účel bolo nevyhnutné nariadiť znalecké dokazovanie.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 194/2007 zistil, že sťažovateľka vstúpila do konania 10. mája 2011. Do rozhodnutia vo veci samej bolo nariadených osem pojednávaní, pričom sťažovateľka sa zúčastnila siedmich z nich. Na deviatom nariadenom pojednávaní (19. februára 2015) ospravedlnila svoju neúčasť, konanie sa však neuskutočnilo aj z dôvodu návštevy lekára sudcu. Sťažovateľka v konaní aktívne využívala svoje procesné oprávnenia, menila petit žaloby, čiastočne zobrala svoj návrh späť, podala námietku zaujatosti a podobne. Táto skutočnosť síce sama osebe nemôže byť pripisovaná na ťarchu správania sťažovateľky, na druhej strane sa okresný súd musel s návrhmi sťažovateľky procesne vysporiadať (dať na vyjadrenie protistrane, rozhodnúť o nich a doručovať rozhodnutia ostatným účastníkom), čo tiež negatívne ovplyvnilo dĺžku namietaného konania.

3. Vo vzťahu k postupu konajúceho súdu ústavný súd konštatuje, že okresný súd konal priebežne, vykonával dostatočný počet úkonov, nie všetky však viedli k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, pretože boli neefektívne, napríklad okresný súd ustanovil znalca bez toho, aby vopred zistil, či ustanovený znalec je oprávnený na vypracovanie znaleckého posudku, spis Okresného súdu Levice vedený pod sp. zn. 13 Cb 94/2006 nedal pripojiť ihneď po doručení oznámenia o započítaní pohľadávky odporcami, ale až skoro po troch rokoch od tohto oznámenia, rozsudok z 26. februára 2015 nedoručil v súlade s Občianskym súdnym poriadkom právnej zástupkyne navrhovateľa, uviedol nesprávne sídlo právnej zástupkyne navrhovateľa v záhlaví rozsudku a neuviedol meno a priezvisko sudcu v rozsudku, rozsudok odporcom doručoval tak, že nebolo možné zistiť, kedy bol doručený odporcom, čo bolo dôvodom vrátenia veci krajským súdom.

Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol, že neefektívnou činnosťou okresného súdu došlo v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 194/2007 k zbytočným priesťahom, a teda k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal.

Ústavný súd neprikázal okresnému súdu, aby v zmysle citovaného článku ústavy v danej veci konal, pretože vec bola na okresnom súde skončená rozsudkom z 26. februára 2015 a od 9. novembra 2015 sa nachádza na krajskom súde v dôsledku odvolania sťažovateľky.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia.

Sťažovateľka žiadala, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, odôvodňujúc pretrvávajúcim stavom právnej neistoty. Pri určení sumy primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd zohľadnil predovšetkým zložitosť a doterajšiu dĺžku namietaného konania (4,5 roka), ako aj sťažovateľkin podiel (hoci aj využívajúc svoje procesné

oprávnenia) na priet'ahoch v konaní a priznal s'ťažovateľke finančné zadost'učinenie v sume 1 500 €.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania s'ťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním Advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s. r. o., Rázusova 28, Košice. Úhradu priznal v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie s'ťažnosti, vyjadrenie zo 16. novembra 2015), každý úkon po 139,83 €, čo predstavuje sumu 419,49 €, k tomu režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za 3 úkony po 8,39 €, spolu 444,66 €, ktorú bolo potrebné zvýšiť o 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, keďže právna zástupkyňa s'ťažovateľky je platcom DPH; celková odmena za poskytnuté právne služby tak predstavuje sumu 533,46 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne s'ťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2016